

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Α' - Β Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α

5. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ

β) Περί τήν οικογενειακήν μου καταγωγήν.
Άνασκευή σκοπιανῆς ὕβρεως.

Ἐπιστολή 28^{ης}.1.1998 πρὸς Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Φλωρίνης
"Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ" (διὰ τὸ περιοδικὸν "Ἀριστοτέλης")
καὶ ἐνημερωτικὴ Εἰσαγωγή 9.3.2010.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης, Ἀγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΓΡΑΠΤΗΝ ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
Πρώην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

ΠΕΡΙ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΝ ΜΟΥ ΚΑΤΑΓΩΓΗΝ
(Ἀνασκευὴ σκοπιανῆς ὕβρεως)

ΛΛΛΛ

Τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ, καθυστερημένως καταχωρίζεται εἰς τὴν ἱστοσελίδα μου. Πρόκειται περὶ ἐπιστολῆς τοῦ Ἰανουαρίου 1998, ἡ ὁποία ἀπευθύνεται πρὸς τὸν λαμπρὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον Φλωρίνης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ ὁμότιπλον περιοδικὸν του. Εἰς ἀνασκευὴν τερατώδους μυθεύματος τοπικοῦ ἐθνοπροδοτικοῦ ἐντύπου, ὅτι δῆθεν ἡ αἰμίμηστη μητέρα μου, καταγομένη ἀπὸ τὸ Σκλήθρον Φλωρίνης ἀνῆκε ὄχι σὲ ἑλληνικὴ, ἀλλὰ σὲ βουλγαρίζουσα οἰκογένεια τοῦ χωριοῦ.

Βεβαίως τὸ μῦθευμα, σκοπιανῆς ἐμπνεύσεως καὶ ὑπαγορεύσεως, εἶχε κατάδηλον σκοπὸν : τὴν δυσφήμησίν μου ὡς ἀναξιπίστου εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς ἀναμφισβητήτου ἑλληνικότητός της λόγον μου, ὡς προερχόμενον περὶ ἀπὸ ἐξωμότην, ἀφοῦ ἔτσι, κατὰ τὸ μῦθευμα, καὶ ἐγὼ ἐκ μητρικῆς καταγωγῆς δὲν εἶμαι Ἕλλην !

Ἐκρίνα λοιπὸν ὡς ἀρκοῦσαν τὴν ἀνασκευὴν τῆς σκοπιανῆς ὕβρεως μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς καταλυτικῆς ἀπαντήσεώς μου εἰς σοβαρὸν ἔντυπον τοῦ τόπου ἐμφανίσεως τοῦ μυθεύματος, τῆς Φλωρίνης. Καὶ παρέλκουσαν τὴν ἔνθεσίν της εἰς τὴν ἱστοσελίδα μου, ὡς μᾶλλον μὴ δυναμένην, λόγῳ τοῦ στενοῦ προσωπικοῦ της χαρακτῆρος, νὰ ἐνδιαφέρῃ τρίτους, τοὺς εἰς τὴν ἱστοσελίδα μου ἀνατρέχοντες.

Ἀπὸ ἀρκετοῦ ὅμως χρόνου διαπιστώνω, ὅτι τὸ μῦθευμα διακινεῖται εὐρύτατα ἀπὸ τὴν *σκοπιανὴν προπαγάνδα* καὶ τοὺς ἐγχωρίους ἀργυρωνήτους πράκτορές της, μὲ ποικίλους ἀκουσίους ἀποδέκτες, ἀκόμη καὶ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ! Πολλὲς φορὲς μάλιστα ὑπὸ τὴν δολίαν μορφήν δῆθεν ἐνημερώσεως τοῦ ἀποδέκτου περὶ ἀναπτυσσομένης ἀνθελληνικῆς προπαγάνδας· δολιότης, ἡ ὁποία καὶ αὐτοαποκαλύπτεται μὲ τὴν ταυτόχρονη παραπομπὴ σὲ διαδικτυακὰς διευθύνσεις (internet) σκοπιανῆς προπαγάνδας, πρὸς ἐκεῖθεν διανοητικὴν συσκότισιν. Σημειωτέον, ὅτι παρομοίαν τακτικὴν ἀκολουθοῦν καὶ πράκτορες *βουλγαρικῆς προπαγάνδας* μὲ ὑποδείξεις ἱστοσελίδων εἰς τὴν ἑλληνικὴν βουλγαρικῶν δοξασιῶν, περὶ δῆθεν Βουλγάρων Μακεδόνων κλπ. Μάλιστα ἀπετολμήθη νὰ ἀποσταλοῦν τέτοια δολίως ὑποκριτικὰ «ἐνημερωτικά» μηνύματα, ἠλεκτρονικῶς (μὲ e-mail) ἀπὸ σκοπιανούς, ἀλλὰ καὶ βουλγάρους, πράκτορες, ἐπανειλημμένως, καὶ προσφάτως, ἀκόμη καὶ εἰς ἐμέ !

Πρὸς ἀντιμετώπισιν λοιπὸν τέτοιας καταχθονίου τακτικῆς παραθέτω

τώρα και εις την ιστοσελίδα μου, πρὸς γενικωτέραν ἐνημέρωσιν τῶν ἐπισκεπτῶν της, τὸ κείμενον τῆς - καταλυτικῆς τοῦ περὶ τῆς ἐκ μητρὸς καταγωγῆς μου σκοπιανοῦ μυθεύματος, - παλαιᾶς, ὡς ἀνωτέρω, ἐπιστολῆς μου.

Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴν περὶ τῆς *οἰκογενείας τῆς μητέρας μου*, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἦτο βουλγαρίζουσα, ἀλλ' ἀντιθέτως καὶ μετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὸν περιφανῆ Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, τὴν λαμπροτέραν αὐτὴν μετὰ τὸ 1821 ἐποποῖαν τῆς νεωτάτης ἐθνικῆς μας Ἱστορίας, παραπέμπω τώρα καὶ εἰς τὰ ὅσα διαφωτιστικὰ γιὰ τοὺς ἐκ Σκλήθρου Μακεδονομάχους ἀναφέρονται εἰς τὸ πρὸ διετίας, τὸ 2008, ἐκδοθὲν ἀπὸ τὴν *Ἐταιρείαν Μακεδονικῶν Σπουδῶν* βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἄφανεις Γηγενεῖς Μακεδονομάχοι (1903-1913)*», στὴν σελίδα 176. Ἐκεῖ μνημονεύονται ὡς Μακεδονομάχοι, μεταξὺ ἄλλων, τέσσαρες Γραμμενόπουλοι, οἱ Ἀνδρέας, Κοσμᾶς, Κωνσταντῖνος καὶ Στέφανος. *Στὴν οἰκογένεια αὐτῆ Γραμμενοπούλου ἀνῆκε καὶ ἡ γιαγιά μου Σουλτάνα σύζυγος Χρήστου Γώγου* (καὶ τὸ κύριον αὐτὸ ὄνομα τοῦ παπποῦ μου ἔχω καὶ ἐγώ), τὸ γένος Κάλιου ἀπὸ τὸν πατέρα της, καὶ ἐγγονὴ τοῦ *Κοσμᾶ Γραμμενοπούλου* ἀπὸ τὴν μητέρα της. Γιὰ τὸν Κοσμᾶν αὐτὸν καὶ γράφεται στὸ βιβλίον, κατὰ λέξιν, ὅτι «*ἔδρασεν ὡς Πράκτορας Γ' τάξης. Συνεργάτης τοῦ Κατεχάκη, ὑπέστη πολλὰ βασανιστήρια καὶ διωγμοὺς τόσο ἀπὸ τοὺς Τούρκους ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς Βούλγαρους ἀντάρτες, οἱ ὁποῖοι ἀποπειράθηκαν νὰ τὸν δηλητηριάσουν*». Γιὰ δὲ τὸν ἀδελφὸ του *Στέφανον Γραμμενόπουλον* γράφεται, κατὰ λέξιν, ὅτι «*ἔδρασε ὡς Πράκτορας Β' τάξης (ἀγγελιοφόρος). Ἦταν μέλος ἐπιφανοῦς πατριαρχικῆς οἰκογενείας, πὸν συνεργάσθηκε μὲ ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγούς, πὸν ἔδρασαν πέριξ τοῦ Σκλήθρου*».

Ἔτσι καὶ μὲ ἱστορικὴ καταγραφή ἀποκαλύπτεται ἡ ἐλεεινὴ σκοπιανὴ ψευδολογία : ἀφοῦ ἐμφανίζει τὴν μητέρα μου ὡς γεννηθεῖσαν ἀπὸ τὸν ἐπικαλούμενον «*ματωμένο γάμο*» τῆς 12.11.1904 βουλγαρίζοντων τοῦ Σκλήθρου, ὅτι δηλαδὴ ἡ μητέρα της (γιαγιά μου, ὄνοματι Σουλτάνα) ἦτο ἡ νύμφη τοῦ γάμου ἐκείνου. Ἐνῶ, ὅπως προεξέθεσα, *Μακεδονομάχοι ἦσαν καὶ οἱ ἐγγύτατοι, ὡς ἄνω, συγγενεῖς της Κοσμᾶς Γραμμενόπουλος* (ἐκ μητρὸς παπποῦς της) καὶ ὁ ἀδελφός του *Στέφανος Γραμμενόπουλος*. Καὶ φυσικὰ δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ οἰκογένειά των νὰ ἔχη σχέσι μὲ βουλγαρίζοντες καὶ ὅποιονδήποτε γάμο τους. Ἐφ' ὅσον καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Μακεδόνων, παρὰ τίς διώξεις ἀπὸ Βουλγάρους κομιτατζῆδες καὶ τὴν γιγαντιαία βουλγαρικὴ, μὲ πανσλαβιστικὸ χρυσίον, προπαγάνδα, εἶχαν διατηρήσει ἀλώβητη καὶ ζωντανὴ τὴν ἑλληνικὴ τους συνείδησι καὶ εἶχαν μάλιστα καὶ ἐνεργόν, τὴν ἱστορικὰ καταγεγραμμένη ὡς ἀνωτέρω, συμμετοχὴ τους στὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα.-

Νέα Πεντέλη, 9^η Μαρτίου 2010.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς μου :

Νέα Πεντέλη, 28η Ἰανουαρίου 1998.

Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον
Φλωρίνης "Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ"
(διὰ τὸ περιοδικὸν "Ἀριστοτέλης")
531 00 Φλώριναν.

Κύριε Διευθυντά,

Καλοὶ φίλοι ἀπὸ τὴν Φλώρινα μὲ ἐπληροφόρησαν, ὅτι τὸ ἐκεῖ ἐκδιδόμενον ἐθνοπροδοτικὸ ἔντυπο μὲ σλαβικὴ ὀνομασία, ἀλλὰ *δίγλωσσο*, - στὰ *ψευτομακεδονικά*, ἀπλῶς καὶ μόνο γιὰ λόγους ἐντυπώσεων, ἀφοῦ βεβαίως κανεὶς στὸν ἑλληνικὸ χῶρο δὲν ξέρει νὰ τὰ διαβάσει, καὶ στὰ *ἑλληνικά*, προφανῶς γιὰ νὰ διαβάζεται καὶ ἔτσι νὰ παραπλανᾷ, ἀφοῦ ἀλλιῶς μὲ τὸ θλιβερὸ ἀνθελληνικὸ μένος τοῦ περιεχομένου τοῦ θὰ περιωρίζετο στὰ *ψευτομακεδονικά* -, ἐπιχειρεῖ νὰ μὲ ἐμφανίσει ὡς γόνου, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μακαρίτισσας μητέρας μου, βουλγαριζούσης οἰκογενείας.

Πράγματι, τὸ ἔντυπο αὐτό, ὄργανο τῆς ξενοδούλου ὀργανώσεως "Οὐράνιο Τόξο" (εἶναι ἄραγε μόνον σύμπτωσις, ὅτι ἀκριβῶς τὸ οὐράνιο τόξο φέρεται καὶ ὡς ἔμβλημα τῆς, σκοτεινῶν ἐπιδιώξεων, κινήσεως "Νέα Ἐποχὴ", στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ἰδεολογικοῦ ὑποστρώματος τοῦ μεγάλου κεφαλαίου καὶ τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, πού μᾶς προετοιμάζουν ἕνα νέο Μεσαίωνα ;), στὸ τεῦχος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 τοῦ Ἰανουαρίου 1998, στὶς σελίδες 34-35 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλο "Σελίδες ἀπὸ τὸν ἀντιμακεδονικὸ ἀγῶνα, ὁ ματωμένος γάμος", ἀναφέρεται στὴν *ἐξόντωση τὴν 12η Νοεμβρίου 1904 μέσα στὸ Σκλήθρο, χωρὶς καμμιά ἑλληνικὴ ἀπώλεια, 47 βουλγάρων κομιτατζήδων*, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο ἀξιωματικοὶ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, πού κατελήφθησαν διασκεδάζοντες σὲ ἕνα γάμο βουλγαριζόντων, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξωντῶθησαν ἀστραπιαίως οἱ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ φυλάττοντες φρουροὶ των. Πρόκειται γιὰ τὴν λαμπρότερη ἴσως σελίδα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, ἀφοῦ τὸ γεγονός εἶχε τεράστια ἀπήχησι καὶ συνετέλεσε, ὥστε νὰ ἀναθαρρήσουν οἱ καταδυναστευόμενοι ἀπὸ τὶς βουλγαρικὲς συμμορίες ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ καὶ πολλὰ χωριά, ἰδίως στὴν βορειοδυτικὴ Μακεδονία (περιοχὴ Μοριχόβου, σήμερα πέραν τῶν ἑλληνικῶν συνόρων), πού μὲ τὴν βία καὶ τὸ μαχαίρι τῶν κομιτατζήδων (δηλαδή, μὲ τὴν προγραμματισμένη ἐξόντωση τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ παπᾶ καὶ τοῦ δασκάλου των) εἶχαν προσχωρήσει στὴν βουλγαρικὴ Ἐξαρχία, νὰ ἐπανέλθουν στὸ Πατριαρχεῖο, νὰ ἐκδηλώνουν

άνοικτὰ πλέον τὴν ἐλληνικότητά τους καὶ νὰ ζητοῦν τὴν προστασία τους μὲ ἀποστολὴ ἀνταρτικῶν ομάδων (βλέπε π.χ. τὸ βιβλίο τοῦ καθηγητοῦ *Κωνσταντίνου Βακαλοπούλου, Μακεδονικὸς Ἀγώνας, ἡ ἔνοπλη φάση 1904-1908*, ἔκδοσις Μπαρμπουνάκη 1987, σελ.88).

Γιὰ ἐξόντῳσι ἐγκληματιῶν βουλγάρων κομιτατζήδων ἐπρόκειτο λοιπὸν καὶ βεβαίως ὄχι γιὰ... «ματωμένο γάμο» ! Ἄλλιῶς ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύφη ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐγλύτωναν. Καὶ οἱ Μακεδονομάχοι μας (κυρίως ἐντόπιοι, γηγενεῖς, καὶ οἱ ὀλίγοι ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος) ἐπρόσεχαν πολὺ, μόνον τοὺς βουλγάρους κομιτατζήδες καὶ ἐξωρκισμένους ἐντοπίους συνεργάτες τους ἐξόντωναν. Οὔτε φυσικὰ ἦτο καταδότης, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα, ὁ *Στέφανος Γραμμενόπουλος*, πὺν εἰδοποίησε τοὺς Μακεδονομάχους γιὰ τὴν παρουσία κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τῆς συμμορίας τῶν βουλγάρων κομιτατζήδων στὸ Σκλήθρο, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐκεῖ γάμου βουλγαριζόντων. Διότι οἱ κομιτατζήδες μόνον ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐγκληματοῦσαν καὶ ἦσαν ἄφαντοι, ἀπέφευγαν κάθε ἀπ' εὐθείας ἀναμέτρηση, καὶ γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐδυσχεραίνετο ἡ ἀντιμετώπισίς των. Ὁ ἀείμνηστος λοιπὸν *Στέφανος Γραμμενόπουλος*, πὺν ἦτο σύνδεσμος - ὁδηγὸς τῶν ἐλληνικῶν ἀνταρτικῶν ομάδων μόνον τὸ καθῆκον του, τὸ ἐθνικὸν του χρέος ὡς γνησίου Μακεδόνοιο μὲ τὴν πληροφορία πὺν ἔδωσε, ἔκανε.

Ἄλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παραποίησι τῆς ἱστορικῆς διὰ τὸ ὅλον γεγονὸς ἀληθείας, τὸ παραπάνω δημοσίευμα καταλήγει ὡς ἐξῆς : "Κατὰ παραξενιὰ τῆς Ἱστορίας, ὁ γαμπρὸς ὀνόματι *Γκότης* βρέθηκε πίσω ἀπ' τὴν πόρτα καὶ γλύτωσε. Τὸ ζευγάρι γέννησε ἓνα κορίτσι. Ὅταν μεγάλωσε, ἓνας κρητικὸς χωροφύλακας, πὺν ὑπηρετοῦσε στὸ Ζέλενιτς, τὸ πῆρε μὲ τὸ ζόρι, γιὰ γυναιῖκα του. Ὁ γιὸς τους βγήκε βαμμένος ἀντιμακεδόνας καὶ ἄρρωστος ἐθνικιστής. Ὁ λόγος, γιὰ τὸν πρῶην Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας *Χρῆστο Σαρτζετάκη* " ! Καὶ κατὰ τὴν περικοπὴν τοῦ αὐτῆ **τὸ δημοσίευμα εἶναι ψευδέστατο καὶ ὀλοκληρωτικῶς χαλκευμένο**. Φυσικὰ γιὰ νὰ λέγωνται τέτοια ψεύδη, χρειάζονται προσόντα μεγαλοαπατεῶνων καὶ ἀδιστάκτων πλαστογράφων. Πὺν βεβαίως τὰ διαθέτουν πληθωρικὰ οἱ σκοπιανοὶ προπαγανδιστὲς καὶ οἱ ἐδῶ θλιβεροὶ ὑπηρετὲς τους. Ἄφοῦ δὲν ἐδίστασαν, πάντοτε ὡς δοῦλοι ξένων, ἄλλοτε τῶν σοβιετικῶν, ὀπότε μὲ τὴν ἱμπεριαλιστικὴν σταλινικὴν καθοδήγησι ἐφεῦραν ἀπὸ τὸ τίποτε τὴν ἀνύπαρκτην μακεδονικὴν ἐθνότητα καὶ ἐδημιούργησαν τὸ ἐτοιμόρροπο κρατίδιό τους, τώρα δέ, μετὰ τὴν κατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ, νὰ τὰ συντηροῦν ἀμφοτέρω μόνον μὲ τὶς εὐλογίαις καὶ τὴν στήριξι κυρίως τῶν Η.Π.Α., δηλαδὴ τῶν πολυεθνικῶν ἐταιριῶν. Δὲν τοὺς ἦταν λοιπὸν δύσκολο νὰ χαλκεύσουν καὶ τὸ παραπάνω περὶ τῆς καταγωγῆς μου παραμῦθι.

Ὅτι γιὰ κατάπτυστο παραμῦθι πρόκειται, ἀποδεικνύεται ἀπὸ

τά ἐξῆς ἀναμφισβήτητα :

1) Ὁ παππούς μου (πατέρας τῆς μητέρας μου) ἐλέγετο *Χρῆστος Γῶγος*, ἡ ἀπωτέρα δὲ καταγωγή του ἦτο, κατὰ τὶς διηγήσεις τῆς μητέρας μου, ἀπὸ τὸ ἑλληνικώτατο *Μοναστήρι*. Καὶ πράγματι ὑπῆρχαν καὶ ὑπάρχουν Μοναστηριώτικες οἰκογένειες μὲ τὸ ἐπώνυμο *Γῶγος*. Δὲν ἤμπορεῖ λοιπὸν νὰ ἔχει καμμιά σχέση μετὰ τὸν διαφορετικὸ ἐπώνυμο γαμπρὸ *Γκότη* τοῦ γάμου ἐκείνου.

2) Καὶ τὸ τερατωδέστερο : πῶς ἦτο ποτὲ δυνατόν ἀπὸ τὸν γάμο ἐκεῖνο τοῦ 1904 νὰ γεννηθῆ *ἡ μητέρα μου*, ἀφοῦ αὐτὴ *ἦτο ἤδη γεννημένη ἀπὸ τὸ 1900*, δηλαδή ἦτο τότε, κατὰ τὴν τέλεσι τοῦ γάμου ἐκείνου, πέντε ἐτῶν ; Μήπως ξαναγεννήθηκε ; !!! Τὴν χρονολογία γεννήσεως τῆς μητέρας μου 1900 ἀνέγραφε καὶ ἡ ἀστυνομικὴ τῆς ταυτότητάς, ἀναγράφεται δὲ καὶ εἰς τὸν τάφον τῆς. Καὶ φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ λάθος ἢ εἰκονικὴ ἐγγραφή. Ἀφοῦ, ὡς γνωστὸν, ἡ ἡλικία θηλέων μελῶν οἰκογενείας μόνον μικρότερη τῆς πραγματικῆς εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δηλωθῆ, οὐδέποτε δὲ μεγαλύτερη...

3) Ὁ πατέρας μου κατὰ τὸν γάμο του μὲ τὴν μητέρα μου τὸ 1923 δὲν ἦτο χωροφύλαξ, ἀλλὰ βαθμοφόρος τῆς Χωροφυλακῆς (*ἐνωμοτάρχης*). Ἄλλωστε τότε ὁ γάμος τῶν χωροφυλάκων ἀπηγορεύετο ἀπολύτως. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν, νὰ νυμφευθῆ τὴν μητέρα μου μὲ τὸ ζόρι, δηλαδή μὲ ἀπαγωγή, γιὰτὶ κάτι τέτοιο θὰ συνεπήγετο τὴν ἀπόταξι του ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴ. Ὁ γάμος δὲ τῶν *βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς* κατὰ τὰ τότε καὶ ἀνεκαθεν μέχρι προσφάτως ἰσχύοντα, ὅπως ἄλλωστε καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν, *ἐπετρέπετο μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ προϊσταμένου Ὑπουργοῦ*, ἡ ὁποία ἐδίδετο ὑστερὰ ἀπὸ ἐρευνα γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ (κοινωνικὴ θέσις, ἐθνικότης καὶ φρονήματα), ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασι (προϊκα) τῆς νύφης. Καὶ φυσικὰ *οὐδέποτε θὰ ἐδίδετο στὸν ἀστυνομικὸ πατέρα μου ἀδεια γάμου μὲ νέα, ἐὰν αὐτὴ ἦτο* πράγματι *κόρη οἰκογενείας* ἀποδεδειγμένως στιγματισμένης ὡς *βουλγαριζούσης* ἀπὸ τὸ παραπάνω παγκοίνως γνωστὸ ἐπεισόδιον τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος.

4) Ἡ μητέρα τῆς μητέρας μου (δηλαδή *ἡ γιαγιά μου*), ὀνόματι *Σουλτάνα*, ἦτο *ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς τὸ γένος Γραμμενοπούλου*. Συγκεκριμένως, ἡ μητέρα τῆς ἦτο *ἐγγονὴ τοῦ Κοσμᾶ Γραμμενοπούλου*, ἀδελφοῦ τοῦ ἀνωτέρω κατονομαζομένου *Μακεδονομάχου Στεφάνου Γραμμενοπούλου*. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἦτο γιὰ τὴν ἐθνικὴν του δρασίαν ἡ ὑπερηφάνεια καὶ τὸ καύχημα τῆς οἰκογενείας, αὐτὸ ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ τὸ ἀκούγαμε ἀπὸ τὸ στόμα τῆς μητέρας μας. Ἦτο λοιπὸν ποτὲ δυνατόν, μὲ τὰ πάθη μάλιστα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἰκογένεια δεδηλωμένων ἑλληνικῶν φρονημάτων, νὰ δώσῃ τὴν κόρη τῆς σὲ βουλγαρίζοντα

γαμβρόν; Και θα έδινε ποτέ ο Γραμμενόπουλος την πληροφορία, για την παρουσία των βουλγάρων κομιτατζήδων, εάν όντως ή νύφη του παραπάνω γάμου ήτο ή γιαγιά μου, κόρη της πρωτανεψιάς του ; Δεν θα παρίσταντο ο ίδιος ή και άλλοι συγγενείς στον γάμο της ; Και δεν θα τον απέτρεπε και ή σκέψις μόνον, ότι ήτο ένδεχόμενον και ο ίδιος ή άλλοι παριστάμενοι συγγενείς και να σκοτωθούν κατά την συμπλοκή ; Ούτε ήμπορεί να ύποθέσει κανείς, ότι δεν αποκλείεται να ύπήρχαν και ένδοσυγγενικές διενέξεις και ο Γραμμενόπουλος να ένήργησεν ως ανώτερω, διότι άντετίθετο στον γάμο της άνεψιάς του με νέο της οικογενείας Γώγου. Διότι κάτι τέτοιο αποκλείεται απολύτως, αφού και μετά ταύτα **βλέπουμε τις δύο οικογένειες να συνεργάζονται στενά σε θέματα τοπικού και έθνικού ένδιαφέροντος.** Έτσι την από 30.6.1914 αίτησι προς την Γενική Διοίκηση Μακεδονίας κατοίκων του Σκλήθρου, που την έφερε προσφάτως στο φώς έρευνα του ίστορικού Μάνου Ίωάννη (βλέπε μελέτη του, με φωτοτυπία της αιτήσεως, στο περιοδικό "Αριστοτέλης" του όμωνύμου Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου Φλωρίνης, τεύχος 218/1993, σελ. 11 έπ.), **συνυπογράφουν, μαζί με άλλους, ο ανώτερω Στέφανος Γραμμενόπουλος και ο Δημήτριος Γώγος** (θεϊός του παππού μου, αδελφός του πατέρα του), προς χρηματική ένίσχυσι για την αποπεράτωσι του σχολικού διδακτηρίου στο Σκλήθρο, αναγκαίου, όπως γράφουν, για "την έκπαιδευσιν της νεολαίας ήμων, της μελλούσης γενεάς, επί της όποιας ή μεγαλυνθείσα ήδη Μήτηρ Έλλάς στηρίζει τόσας χρυσās έλπίδας δια την εκπλήρωσιν της Μεγάλης Ίδέας του Ένδόξου Γένους ήμων". Έτσι έσκέπτοντο και ενεργούσαν, ως γνησιώτατοι Έλληνες, όπως όλοι οι άληθινοί Μακεδόνες, οι άγνοι και άδιάφθοροι εκείνοι πρόγονοί μου, θεϊοί ο ένας (ο Δημήτριος Γώγος) του παππού μου και ο άλλος (ο Μακεδονομάχος Στέφανος Γραμμενόπουλος) της γιαγιάς μου. Είναι λοιπόν ποτέ δυνατόν να έχουν ο παππούς μου και ή γιαγιά μου καμμιά σχέση με τον γάμον εκείνον των βουλγαριζόντων του Νοεμβρίου 1904 ;

5) Το δημοσίευμα όμιλει για μοναχοκόρη, ενώ **ή μητέρα μου δεν ήτο το μόνο της οικογενείας παιδί**, είχε και αδελφó (τον Τρύφωνα) και αδελφή (την Θεοφανώ-Στεφάνα).

Άς πάψουν λοιπόν σύγχρονοι άχρειοί γκαιμπελίσκοι, μιμητές των σταλινικών και χιτλερικών μεθόδων άπάτης και πλαστογραφίας, να κατασπιλώνουν την μνήμη της μητέρας μου. Και από την πλευρά της κατάγομαι από γνησίως έλληνική, με έθνική μάλιστα δρᾶσι οικογένεια. Και με **ύπερηφάνεια έξομολογούμαι :** Έλλην αισθάνομαι περισσότερο από την γνησία, την άληθινή μακεδονική μου καταγωγή.

Άς φροντίσουν, άντι για την ιδική μου, να άνιχνεύσουν την καταγωγή του ίδιου των άρχηγού **Κύρο Γκληγκόρωφ**. Για τον όποιο, πρό μηνών, σε τηλεοπτική έκπομπή έλέχθη, χωρίς έκτοτε και να διαψευσθῆ,

ὅτι εἶναι Ἑλλήν ἐξωμότης, τὸ δὲ ἑλληνικὸ τοῦ ὄνομα ἦτο Κύριλλος Γρηγορίου. Πρῶγμα, πού δὲν ἀποκλείεται καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ἀλήθεια, ὅταν ὑπάρχει τὸ ἱστορικὸ προηγούμενο, ὁ **βούλγαρος ἀρχικομιτατζῆς Βόρις Σαράφωφ**, ἡγέτης τῆς Ε.Μ.Ε.Ο. (Ἐσωτερικῆς Μακεδονικῆς Ἐπαναστατικῆς Ὄργανώσεως), νὰ εἶναι Ἑλλήν ἐξωμότης, **ὀνόματι Βύρων Σαράφης**, υἱὸς Ἑλληνοδιδασκάλου τῆς περιοχῆς Δράμας, ἀναξιοπαθοῦντος οἰκονομικῶς ἀρχηγοῦ πολυμελοῦς οἰκογενείας (μὲ πέντε παιδιά), πού τὸν ἐδελέασε τὸ πανσλαβιστικὸ χρυσίον καὶ τοῦ πῆρε τὰ παιδιά του γιὰ δωρεὰν φοίτησι σὲ βουλγαρικὰ σχολεῖα τῆς Σόφιας, ὅπου καὶ μὲ πλῆσι ἐγκεφάλου τὰ μετέτρεψαν σὲ δολοφόνους τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ ἂς κατανοήσουν οἱ ἴδιοι αὐτοὶ τὸ αὐτονόητο : Ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄρρωστοὶ ἐθνικιστὲς. Ὁ ἐθνικισμὸς ἀποτελεῖ ἰδεολογία ἀσχετὴ καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε κομματικὴ ἢ ἄλλη τοποθέτησι. Μόνον ξενοκίνητη, ἀπὸ ἐπιγόνους τοῦ σταλινισμοῦ, σήμερα δὲ ὑπηρετεῖ τῆς "Νέας Ἐποχῆς" τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, ἐκστρατεία διαστροφῆς τῆς ἀληθείας καὶ ἐξαπατήσεως τῶν ἀφελῶν μὲ ἰδεολογικὴ τρομοκρατία ταυτίζει τὸν ἐθνικισμὸ μὲ τὶς λεγόμενες ἀκροδεξιᾶς θέσεις, πού ἐξ ὀρισμοῦ εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἠθους. Ἐθνικισμὸς εἶναι ἡ ἀνεπιφύλακτὴ καὶ ἄδολη ἀγάπη τῆς πατρίδος. Ἡ ὁποία εἴτε ὑπάρχει, εἴτε δὲν ὑπάρχει. Καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του, πρέπει νὰ τὴν ἀγαπᾷ χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο. Διότι, ὅπως ἐδίδαξεν ὁ **Σωκράτης**, ἡ Πατρίς, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού ἔχουν μυαλό, εἶναι σεμνοτέρα καὶ ἀγιωτέρα καὶ εἶναι σὲ καλλίτερη μοῖρα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς προγόνους μας. Αὐτὸ ὑπαγορεύει ἡ προγονικὴ μας σοφία (Πλάτωνος, Κρίτων, 51α). Ὁ ἐθνικισμὸς, ὅπως ἐπιτυχεστάτα ἐγράφη (ἀπὸ τὸν *Hans Kohn*), εἶναι σήμερον ἡ πιὸ διαδεδομένη θρησκεία ὅλων τῶν ἐποχῶν. Καὶ μάλιστα εἶναι ἡ ἰδεολογία τῶν σκεπτομένων μὲ γνησίως δημοκρατικὴ συνείδησι πολιτῶν, ὅπως κατέδειξε μὲ τὸ περίφημο περὶ ἐθνικισμοῦ δοκίμιό του ὁ πατέρας τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ἀείμνηστος **Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου**. Ὑπάρχουν μόνον ἀρρωστημένα μυαλά, μολυσμένα ἀπὸ τὸν βούρκο τῆς σταλινικῆς ἰδεολογίας, πού, γιὰ χάρι θολῶν νεφελωμάτων ὑπηρετούντων ἄλλοτε ἄλλα, καὶ τώρα τὰ συμφέροντα τοῦ μεγάλου κεφαλαίου καὶ εἰδεχθῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, - πού ἐμφανῶς ἐπιδιώκουν τὴν ἀπάλειψι τῶν ἐθνικῶν ἰδιαιτεροτήτων καὶ ἔτσι τὴν πολτοποίησι τῶν λαῶν, γιὰ νὰ γίνῃ πιὸ ἄνετη ἡ ἐκμετάλλευσίς τους, - ἀπαρνοῦνται τὴν ἀγάπη καὶ ἀλληλεγγύη πρὸς τοὺς ὁμαίμονες καὶ ὁμόθησκους καὶ ὁμότροπους (*Ἡροδότου*, Ἱστορίαι, VIII, Οὐρανία, 144), αὐτὰ δηλαδὴ πού ἀποτελοῦν καὶ τὴν πεμπτουσία τῆς ἐθνικιστικῆς ἰδεολογίας.-

Τὸ 479 π.Χ. οἱ Πέρσες, ἀφοῦ διερχόμενοι μὲ τεράστιο στράτευμα κατέκλυσαν καὶ τὴν Μακεδονία καὶ διὰ τῆς βίας ἐπεστράτευσαν καὶ τοὺς Μακεδόνες μὲ τὸν βασιλέα τῶν Ἀλέξανδρον τὸν Ἀμύντου, ἐξεστράτευσαν καὶ πάλι, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν τοὺς Μαρδόνιο, ἐναντίον τῆς λοιπῆς, νοτίου, Ἑλλάδος. Ὁ Ἡρόδοτος διηγεῖται (Ἱστορίαι, βιβλίον ΙΧ, 45-46), καὶ τὸ γεγονός ἐπαναλαμβάνει ὁ Πλούταρχος (Βίοι παράλληλοι, Ἀριστείδης, 15-16), ὅτι τὴν παραμονὴ τῆς μάχης τῶν Πλαταιῶν, τὰ μεσάνυκτα, ὁ ἐν λόγῳ Ἀλέξανδρος προσῆλθε κρυφὰ ἀπὸ τὶς τάξεις τῶν Περσῶν ἔφιππος στὸ στρατόπεδο τῶν Ἑλλήνων, ἐζήτησε νὰ δῆ τὸν στρατηγὸν τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην (τὸν περίφημο δίκαιον Ἀριστείδην), καὶ καταδίδοντας, ὅτι τὴν αὐγὴν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν οἱ Πέρσες, γιὰ νὰ γίνῃ πιστευτός, τοῦ εἶπε : « *Εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος Ἕλληνας ἀπὸ ἀρχαία γενιά, καὶ δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἰδῶ τὴν Ἑλλάδα νὰ γίνῃ, ἀπὸ ἐλεύθερη, δούλη... Εἶμαι ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών* ».

Ἀπευθύνομαι, λοιπόν, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐκτοξευθεῖσα εἰς βάρος τῆς μνήμης τῆς μητέρας μου καὶ τῆς ἑλληνικῆς μου καταγωγῆς, ὡς ἀνωτέρω, ὕβρι, ὄχι βεβαίως πρὸς τοὺς σκοπιανοὺς ἀπατεῶνες καὶ πλαστογράφους, οὔτε πρὸς τοὺς θλιβεροὺς ἐγχωρίους ἰδιοτελεῖς ὑπηρέτες των. Ὅλοι αὐτοί, νὰ μὴ τρέφουν ψευδαισθήσεις, ὅπως εἶδαν νὰ καταρρέει καὶ ἐξαφανίζεται τὸ κομμουνιστικὸ καθεστῶς, πὺν ἰδεολογικῶς τοὺς ἐγέννησε, ἔτσι θὰ ἀντικρῦσουν καὶ τὴν ἀναπόφευκτην κατάρρευσιν τοῦ θησιγενεοῦς κρατιδίου των καὶ τὸ τέλος τῆς ψευτομακεδονικῆς ἀπάτης. Ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς παραπλανημένους, ἀπὸ ἀδίστακτες προπαγάνδες δεκαετιῶν, ἀφέλεια καὶ ἔλλειψιν γνώσεως, ἀδελφούς μας, τοὺς ἀληθινούς Μακεδόνες, καὶ ἐντός καὶ πέραν (πρὸς βορρᾶν) τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὺς πὺν ἔχασαν τὴν ὑπερηφάνειαν, ὅπως πραγματικὰ εἶναι, καὶ νὰ ὀνομάζωνται Ἕλληνες, γιὰ νὰ τοὺς πῶ : "Ἐχετε καὶ ἀπὸ τὴν παραπάνω σὲ βάρος μου δυσφήμησι ἄλλο ἓνα χειροπιαστὸ δείγμα πλαστογραφίας καὶ ἀπάτης. Ἀνοιξτε λοιπὸν τὰ μάτια σας καὶ ἀπαλλαγεῖτε ἀπὸ τὴν παραπλάνησιν, στὴν ὁποία μὲ ἀφάνταστη δολιότητα σᾶς ὠδήγησαν, ἀκούστε τὴν παραπάνω φωνή, πὺν ἔρχεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, τοῦ προγόνου μας βασιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. Ἕλληνες εἰσθε. Ἀνακτήσατε τὴν ἑλληνικὴν σας ὑπερηφάνειαν. Καὶ διακηρύξατε, ὅπως κάνουν ὅλοι οἱ συνειδητοὶ Μακεδόνες : *Ναί, εἴμαστε Ἕλληνες, διότι εἴμαστε Μακεδόνες !* " .-

Μὲ τὴν προσήκουσα τιμῇ,
Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης